

συμφέροντά μας πάσχουσιν. Έδού τί επραξεῖ χθὲς ἐγὼ ὁ ἔδιος, καὶ τοι ὑπήκοος Ἑλλην. Εἶχον ὑπόθεσιν τῆς ἐπερπεν ἀφεύκτως νὰ θεωρηθῇ καὶ νὰ τελειώσῃ ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἥγνόουν ὅτι ἐὰν ἐπελαμβάνοντο αὐτῆς χεῖρες Ἑλληνικὴν παρετείνετο τούλαχιστον, τὴν μετεβίβασα σίκουρικῶς εἰς ὑπήκοον Ἀγγλον, καὶ ἀμέσως ἐτελείωτε. »

Καὶ δὲν ἀντέταινα μὲν εἰς τὸν φίλον μου, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐνέκρινα κατὰ πίντα τὴν ἀπόκρισιν του· διότι ἐγνώρισα ἐν Εὐρώπῃ, δῆποι δὲν ὑπάρχουσιν αἱ δυσκολίαι τῆς Τουρκίας, πολλοὺς ἐμπόρους Ἑλληνας, διατελοῦντας ὑπὸ τὴν προστασίαν ζένων δυνάμεων.

Πολλοί, καὶ μάλιστα ἐι τῶν ναυτικῶν, δισγυρίζονται διτο παραβλάπτουσι τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων καὶ τινες τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου, ζημιούντες χρηματικῶς αὐτούς. Περὶ τούτου δὲν τολμῶ νὰ ἐπιφέρω τὴν ἐλαχίστην γνώμην, γνωρίων δὲτι παρ' ἡμῖν ἐπικρατεῖ ἀκαθέκτως ἀπό τινων ἵπιαν ἡ συκοφαντία καὶ ἡ κατάκρισις. Ολοι κατηγοροῦνται ὡς καταγράπται καὶ κλέπται, καὶ ἐν τοσούτῳ, ἀμὲν ἀποβληθέντες τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, λιμοκτονοῦσιν. Ἀλλὰ, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσῃ ἐντεῦθεν ὑπάλληλος, ἔχων πολλάκις νὰ θρέψῃ γονεῖς, σίγουρον καὶ τέκνα, διὰ τῶν εὐτελῶν χρηματικῶν μέσων ἀτιναχορηγοῦνται πρὸς αὐτόν; Διὰ νὰ ἐνοικιάσῃ της οἰκίαν πενιχράγε πρέπει νὰ πληρώσῃ δραχ. 90 ή 100. κατὰ μῆνα καὶ διών πολλοὶ ὑπάλληλοι λιμοκτονοῦσι τόσον μάνον μισθόν! Πῶς πρέπει λοιπὸν νὰ τραφῶσι; Κατ' ἐμὲ, πρὸς αὐτούς τοὺς ἀπλούς γραφεῖς τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου ἐπρέπει νὰ διδωνται 200 δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἄνεγγνων ποτὲ εἰς ἐφημερίδα Γαλλικὴν ὅτι ἀμωμέτων ἡθῶν κόρη ἐκλεψεν ἡμιάρτιον διότι ἐλίμωται, καὶ δῆτι ὁ εἰρηνοδίκης πειθόμενος εἰς τὸν νόμον τὴν κατεδίκασε μὲν ἀλλὰ κλείων.

Ἄς ἀπελλάξωμεν τοῦ τοιούτου πειρασμοῦ τοὺς πειθόντας ὑπαλλήλους τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

Ωςτις διαπλέων τὸν Βόσπορον ἀπὸ Κωνσταντινούπολεως μέχρι τοῦ στομίου τοῦ Εὔξείνου Πόντου, βλέπει ἀναβαίνοντα, καὶ καταβαίνοντα, καὶ πρωσωρμισμένα ἀριστερὰ καὶ δεξιά τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ καματεῖομένας γχριέντως τὰς κυκνολεύκους σημαίας των, θέλει, ἀν εἶναι Ἑλλην, αἰσθανθῆ ὑπερηφανίαν ἔνικήν, ἀναλογιζόμενος διτι ἡ ναυτιλία καὶ ἡ ἐμπορία μικροῦ ἔθνους, ἀμιλλῶνται, καὶ ἀμιλλῶνται εὐθαίρως, πρὸς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν πλουσιωτέρων ἔθνων τῆς γῆς. Καὶ ἐὰν τύχῃ τότε διατελεῖν κατηφῆς διὰ τὰ γενόμενα ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, τὸ φρόνημά του θέλει ἀμέσως ἀναπτερωθῆ, ἐνθυμουμένου διτι ἐντὸς τῶν κόλπων ἔθνους τοιαύτην κεκτημένου ἐμπορικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, κρύπτεται σπόρος, δέτις θέλει τέλος πάντων διερρήξει τὰς συμπνιγούσας αὐτὸν ἀκάνθας καὶ τριβόλους, καὶ ἀναβλαστήσει ἀνθηρός καὶ ἀκατίος.

Εἴτε συντρέξωσι τὴν ἀναβλάστησιν αἱ χεῖρες τῶν γεωργῶν εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ ἐπιμέλεια τοῦ σπόρου τούτου!

N. Δ.

—ΦΙΛΙΟΝ ΛΥΓΡΑ—

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΣΑΚΙΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΕΥΩΜΕΘΑ.

—ο—

Πολλαὶ καὶ ἀντίθετοι γνῶμαι ὑπάρχουσι περὶ τῶν ὥρων καθ' ἃς συμφέρει νὰ γενάμεθα, καὶ περὶ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τὸ ὅποιον πρέπει νὰ μεσολαβῇ μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου γεύματος. Τινὲς εἰπον διτι ὡραία κατίλληλος γεύματος, διὰ μὲν τὸν πλούσιον εἰν̄ ἔκεινη καθ' ἣν αἰσθάνεται δρεῖν, διὰ δὲ τὸν πτωχὸν ἔκεινη καθ' ἣν ἔχει τί νὰ φάγῃ.

Καὶ διώς ὑπάρχουσι τινες ἀρχαὶ γενικαὶ, στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς πείρας, ὡφ' ὧν πρέπει νὰ διδηγώμεθα, καὶ τὰς ὅποιας νὰ ἐφαρμόζωμεν ἢ νὰ τροποποιῶμεν κατὰ τὰς πειστάσεις.

Άλλα πρὶν καταδεξαμεν αὐτάς, ἃς εἰπωμεν ὅληγ' ἀπτα περὶ τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης.

Διτι νὰ ἐξηγήσωσί τινες τὸ πρῶτον τῶν αἰσθημάτων τούτων, κατέρυγον εἰς διαφόρους ὑποθέσεις τὰς ὅποιας δὲν θέλουμεν ἐπαναλάβει. Σήμερον διώς οἱ φυσιολόγοι θεωροῦσιν αὐτὸς ὡς διεγειρόμενον ὑπὸ τῆς ἐρεθεστικῆς ἐπενεργείας τοῦ γαστρικοῦ υγροῦ ἐπὶ τῶν νεύρων τοῦ στομάχου. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γνώμης ταύτης, Ιατρός τις ἐπιφέρει τὸ ἐρεζῆς παράδειγμα· «Ἀνθρωπός τις, λέγει, θέρεται ἐσυτὸν ἐπὶ είκοσιτέσσαρες ὥρας εἰς ἀποχὴν πάστης βριώσεως, καὶ ἐπροσπάθησε ν' αὐξήσῃ τὴν δρεῖν του γυμναζόμενος πλέον τοῦ συνήθους. Ήσθάνθη δὲ πείναν ἀκατάσχετον ἀλλ' ἀντὶ νὰ φάγῃ, ἐκτίπησε νὰ προκαλέσῃ ἐμετὸν πίνων ὅδωρ χλιαρὸν καὶ γαργαλίζων τὸν λάρυγγά του· τὸ ὅδωρ ἐπανῆλθε μεριγμένον μετὰ σιελώδους τενος υγροῦ, δομοιάζοντος ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὄνομάζομεν χυμὸν γαστρικόν. Μετὰ δὲ τὸν ἐμετὸν τοῦτον ἐξέλιπεν ὅλη τοῦ πεινῶντος ἡ δρεῖας, δέτις ἐδοκίμαζε μάλιστα ἀηδίον βλέπων τοὺς ἄλλους τρώγοντας. Μετὰ ταῦτα ἐφράγξει ὅληρον γάλα καὶ ἀρτον τὰ ὅποια, ὡς παρετηρήθη ἀπὸ τοὺς ἐπελθόντας ἐρευγμούς, ὥξισθησαν ἀμέσως.»

Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀποδεικνύει διτι πᾶσα διαταραχὴ τοῦ στομάχου ἢ τοῦ νευρικοῦ συστήματος του, καταπάνει τὴν πείναν. Λύτο τοῦτο παρατηρεῖται καὶ δταν γαυτιῶν γωρίς νὰ ἐμίσωμεν, ἀν καὶ ὁ γαστρικὸς χυμὸς δὲν ἀποβάλλεται τότε.

Άλλα καὶ δταν ἐπιθέσωμεν παρκωτικήν τινα ὑλην ἐπὶ τῶν νεύρων τοῦ στομάχου, παραλύεται ἀμέσως ἡ ἐνέργειά των καὶ ἐκλείπει ἡ πείνα. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπιφέρει καὶ ὁ χυμὸς τοῦ καπνοῦ, ἐάν ὁ στόμαχος δὲν συνείθισεν αὐτὸν διὰ πολυχρονίου χρήσεως. Θεάκις οἱ ἴνδοι τῆς Ασίας καὶ τῆς Αμερικῆς ἐπιχειρῶσι μακρὰς ὅδοιπορίας, μιγνύουσι χυμὸν καπνοῦ μὲ κόνιν ὀστράκιων, καὶ σγηματίζουσι σφαιρία τὰ ὅποια βάλλουσιν ἐντὸς τοῦ στόματός των ἐάν τύχῃ νὰ στερηθῶσι τροφῆς, καὶ ἐκλείχονται αὐτὰ μικρὸν κατὰ μικρόν, μετριαίουσι τὴν πείναν. Ο Οὐάλτερ Σκωτος βεβαιοῖ διτι ὁ στρατηγὸς Μόγκ, μὴ εύρων τί νὰ δειπνήσῃ ἐν Κολστρέάμη, ἡναγκάσθη νὰ ματαίσῃ καπνὸν διὰ νὰ καταπάνῃ τὴν πεινάν του. Ούτω πως ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ οίνοπνεύματος τὸ ὅποιον,

πίνόμενον ἀπὸ τοὺς μὴ συναιθίσαντας αὐτὸν, ἐξαλείφει· | ἡ δὲ δίψη μετρία, ἐνῷ ἄλλοτε εἶναι ἀκατάσχετος ἀντὶ τὴν δρεῖν, ἐνῷ ἐξ ἑναντίας ἐρεθίζει τὴν τῶν πινόντων συνήθως ἐξ αὐτοῦ. Ὁ λόρδος Βάζων, δῆτις ἐφοβεῖτο μὴ παχυνθῇ ὑπὲρ τὸ δέον, ἵμεν πολλάς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας νῆστις, καὶ κατέπαυς τὴν πινάνταν του καταπίνων λεπτὸν ἀζυμον, (δοτικν) βεβρεγμένον ἐντὸς οἰνοπνεύματος.

Ἡ δρεῖς, δῆτις εἶναι ὁ πρῶτος βαθὺς τῆς πινῆς, δὲν γίνεται ἐπαισθητὴ εἰμὴ δταν τὰ μόρια τῆς βρώσεως διαχωρισθέντα διανεμηθῶσιν εἰς τὰ διάφορα μέρη διὰ μέσου τῶν ὄποιων τρέφεται τὸ σῶμα· τὸ αἱσθημα ἀρχ τοῦτο δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς μόνη τὴν κατάστασιν τοῦ στομάχου. Καὶ τῷδε, πιθανὸν δι χυλὸς νὰ ἐξῆλθε πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τὸ δργανον τοῦτο ἐξ ὅμως συνέβη εἴτε βραδύτης εἴτε ἄλλο τε πρόσκομπα κατὰ τὰς τροποποιήσεις του ἡ δρεῖς δὲν ἐπανέρχεται, διότι ἡ νευρικὴ ἐνέργεια, ἐργαζομένη ἄλλαχοῦ, δὲν συγκεντροῦται πρὸς τὸν στομάχον. Ἐξ ἑναντίας, ἐπὶ τινῶν νόσων ἡ δρεῖς δὲν πάνει ποτὲ, καὶ ὑπαργούστης τῆς βρώσεως ἐντὸς τοῦ στομάχου, διότι ἡ τροφὴ δὲν διεχωρίσθη εἰσέτη.

Δὲν ἐξεθέσαμεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν θεωρίαν αὐτὴν, ἀλλὰ διὰ νὰ λισσωμεν ἐν γνώσει τὰς δύνα ἀωτέρω προτάσσεις. Εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνωσι συγχρόνως αἱ διάφοροι ἐργασίαι δι' ὃν ἡ τροφὴ μεταβολλεῖται εἰς αἷμα, χωρὶς νὰ χρειασθῇ ἐ-ἐργεικὴ ζωτικὴ τοιχύτη εἰς ὄποιαν δὲν δύνανται νὰ ὑποδηλωθῶσιν ἀκινδύνως αἱ αἰσθησίες χράσεις. Οὕτως ἡ χύλωσις δῆτις εἶναι ἡ δευτέρα ἐργασία τῆς πέψεως, γνωμένη ἐντὸς τῶν ἐντέρων, ἀπειπετε νὰ ἥρεμῃ ὁ στόμαχος, καὶ ἡ αἷματοποίησις ἡ ἡ μεταβολὴ τοῦ χυλοῦ εἰς αἷμα, δῆτις γίνεται ἐπίσης ἐντὸς τῶν ἀρμοδίων δργάνων, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν χύλωσιν ἡ τὴν πρώτην τῶν ἐργασιῶν τούτων. Ἔὰν λοιπὸν ὁ στόμαχος βιασθῇ νὰ ἐργασθῇ κατὰ τὴν τελευταῖαν περίοδον τὰς πέψεως, αἱ ἐγγασίαι ἐκεῖναι, καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς ἔχουσιν ἀσθενῆ τὴν κρασιν, θέλουσι διαταρχθῆ οὐσιωδῆς, ἡ καὶ ἐξ δλοκλήρου διακοπῆ. Περιστάσεις τινὲς, ἐπιταγύνουσαι τὰς ἐργασίες ταῦτας, διεγέρουσι συνεχέστερον τὴν δρεῖν, ἐνῷ ἀλλατ προξενοῦσι τὸ ἀντίον.

Οἵτις γνωρίζομεν ὅτι δισάκις διακόψιμεν τὸ γεῦμά μας ἐπὶ ἐν μόνον τέταρτον τῆς ὥρας, ἡ δρεῖς μας παρέρχεται, ἀν καὶ δὲν ἐράγομεν οὐδὲ τὸ ἡμετού μεν εἶγομεν ἀνάγκην. Τοῦτο δὲ συμβαίνει, καθ' ἡμᾶς, διότι ἡ βρώσις πργισεν ἦδη νὰ λαμβάνῃ τὰς τροποποιήσεις εκείνης αἵτινες δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν ἐνέργειαν τοῦ στομάχου καὶ μὲ τὴν πείναν.

Τὸ αἰσθημα τῆς δίψης ἀναγγέλλει τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εισαγάγῃ της ἐντὸς αὐτοῦ ποσότητά τινα ὑγροῦ διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ ἐκεῖνο τὸ ὄποιον ἀπώλεσε τὸ σῶμα κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ ἐργασίας, ἡ διὰ ν' αὔξησῃ τὴν δύναμιν τῆς διαλύσεως τῶν βρωμάτων. Ἰδοὺ διὰ τοῦ ὑπέρμετρος ἴδρως καὶ ἡ Ἑκροφαγία αὔξανουσιν ἐπίσης τὴν δίψαν. Τινὲς ἀποδιδοῦσι τὸ αἰσθημα τοῦτο εἰς τὸν λάχυργα ἀλλ' ἀπατῶνται διότι πολλάκις, ἡ μὲν γλῶσσα ὑπάρχει ζηρὰ καὶ ἀκάθητος,,

καὶ τὸ στόμα εἶναι πλῆρες συέλου.

Οἵτις οἱ ιατροί θεωροῦσιν ἀναγκαῖον τὸ νὰ τακτοποιηθῇ καὶ ἡ ὥρα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γευμάτων. Η τακτοποίησις αὐτὴ προμηθεύει ἡρός τοὺς ἔχοντας ἀδύνατον τὸν στόμαχον τὴν εὐελίαν τοῦ νὰ χωνεύσωσι μεγαλητέραν ποσότητα τροφῆς, καὶ τοὺς προξυλάττει ἀτὸ τὰς νόσους τὰς ὄποιας γεννᾶ ἡ ἀτελῆς γένεσις. Διότι ὁ στόμαχος ἐρεθίζεται δῆμον ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα βρώματα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἑξιν. Η περιοδικὴ ἐπάνοδος τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης ἔγει ἀναμφισύλως σχέσιν καὶ πρὸς τὴν ἀτονίαν, καὶ πρὸς ἄλλας περιοδικὰς ἐξεις τοῦ βίου καὶ ἐξὸν δὲν καταπάνωσιν τὴν πείναν, μης πρώγοντες τὴν προσδιωρισμένην ὥραν, αὐτὴ ἐξαλείφεται μόνη, καὶ δὲν ἐπανέρχεται εἰμὴ τὴν προσεχὴν ὥριταινην ὥραν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ περιοδοι αύται πρέπει νὰ ἔναι διαφορετικαὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκάστου, ὀνάγκη νὰ προστρέχωμεν ἐνίστε καὶ εἰς πλειότερα γεύματα, ποτὲ διηταὶ οἱ χωνεύοντες διατάξεις καὶ οἱ φιλάσθενοι ἐξ ἡμῶν.

Εἶναι ἀναντίθρητον ὅτι τὰ γεύματα συμφέρει νὰ γίνωνται τακτικῶς καθ' ὥρας ἥπτας ἀλλὰ πόσα καθ' ἥμέραν; Περὶ τούτου εἶναι λισταὶ ἀδύνατον νὰ παρεχθῶμεν κανόνα γενικόν· οἱ μὲν χωνεύουσιν ἐντὸς τριῶν ὥρων, οἱ δὲ ἐντὸς τεσσάρων, ἀλλοι ἐντὸς πέντε, καὶ ἄλλοι ἐντὸς ἐξ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὅτι τὸ μεταξὺ τοῦ ἐιδός καὶ τοῦ ἀλλού γεύματος διστάμα πρέπει νὰ ἥρισθῇ κατὰ τὰς περιστάσεις ταῦτας, ὅστε οὔτε νὰ φορτίζεται ὁ στόμαχος, οὔτε νὰ μένῃ κενός. Ο Κέλσιος παραγγέλλει τοὺς ὑγιεῖς νὰ τρώγωσι δις τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Σαγκτώριος λέγει ὅτι τὸ σῶμα εἶναι βαρύτερον ὅταν τρώγῃ τις ἐξ λίτων συγχρόνως, ἡ δταν τὰς τρώγη τρεῖς φοράς, καὶ δι διστις γεύεται ἀπαξ τῆς ἡμέρας, ἀκολουθεῖ σύστημα ὄποιον θέλει ἀποδῆ ἐπὶ τέλους βλαπτικόν.

Ἐν γένει νομίζομεν ὅτι δῆλοι μσοι ἀσκοῦσι τὸ σῶμα, δύνανται νὰ γεύωνται τρεῖς τῆς ἡμέρας.

— * —

ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΟΣ.

— —

Ο Στρουθοκάμηλος ἡ ἡ Στρουθοκάμηλος ὄνομάσθη οὔτω, διότι εἶναι τὸ μέγιστον τῶν γνωστῶν ὄρνθων, ἔχων τρίχην καὶ πόδας ὑψηλοὺς ὡς τῆς καμήλου, καὶ ὑψός 7 καὶ 8 ποδῶν. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν τοῦ τῶν ἑρπετῶν πτηνῶν, ὡς τὰ ὄνομάζει ἡ Γραφή, δι τοῦ ἀπαγορεύει τὸ νὰ τρώγωσιν αὐτὸν οἱ "Εβραῖοι καθὸ ἀκάθιτον. (*)

Καὶ ἡ μὲν κεφαλὴ του εἶναι μικρὰ, φαλακρὰ καὶ τυλωδης πρὸς τὴν κορυφὴν, τὸ δὲ βάρυφος εύθυ, βραχὺ καὶ συμπεπιεσμένον, τὰ ὥτα τριχωτὰ ἔσωθεν, οἱ ὄφθαλμοι μεγάλοι καὶ ζωροί, ὁ τρίχηλος λεπτεῖ,

(*) Δεύτερον. Κεφ. ΙΔ'. 15-20.